

Solidariedade

Nieuwsbrief deel-2 – december 2023

Kinder- en jeugdkoor.

Sinds september heeft **Acopamec** een samenwerkingsakkoord met Neojiba kunnen afsluiten. Neojiba is een met de provinciale regering verbonden organisatie die verschillende kinder- en jongerenorkesten en zangkoren heeft opgericht en blijft ondersteunen. Bij ons werden 85 kinderen, adolescenten en jongeren tussen 7 en 16 jaar ingeschreven om twee gemengde koren te kunnen vormen. Neojiba heeft reeds een mooie traditie van koor en muziek met dit publiek opgebouwd. Ze beschikt over heel wat ervaring met zeer onderlegde en pedagogisch sterk onderbouwde leraren en monitoren. In een volgende fase komen er ook muziekinstrumenten bij. Dit betekent voor ons een heel belangrijke stap om onze cursussen in de artistieke sector op een hoger peil te brengen. Het is onvoorstelbaar wat het kinderkoor en het jongerenkoor op zo'n korte tijd al hebben aangeleerd. Ze hebben in ons theater al een paar opvoeringen ten beste gegeven die heel aangrijpend waren. Bij de eerste voorstelling hadden we zelfs de aanwezigheid van de provinciale secretaris voor cultuur.

Ondertussen zijn we zelf ook blijven doorgaan met de eigen gitaarcursus, zang en dans. Ter gelegenheid van de afsluiting van het jaar brachten kinderen en adolescenten een speciale opvoering in onze sporthal en in het theater.

Op stap in geloof

Misschien hebben de laatste schandalen die de kerk in Vlaanderen nog maar eens scherper in het daglicht hebben gesteld nog meer mensen doen afhaken. Wat ik hier heb opgevangen doet weinig hoopvolle tekenen zien. Ook wat ik in Vlaanderen als reacties op de Bisschoppensynode zag zal daar niet zoveel verandering in brengen. De wereldkerk is zeker niet meer een Europese aangelegenheid en de problematiek in Latijns Amerika, Afrika en Azië zijn niet deze van het oude continent. In Brazilië leven we momenteel met veel fundamentalisme, een nieuwe klerikalisatie, veel evangelische bewegingen en een vlucht in devotie en cultus. De Bijbel wordt constant gebruikt om uiterst rechtse standpunten en regimes te ondersteunen.

Tegen deze achtergrond heb ik een poging ondernomen om nog eens wat bedenkingen neer te schrijven en in boekvorm uit te geven. Ik vind het belangrijk dat er over geloof kan nagedacht worden. Religie kan gebruikt worden om mensen dom en mak te houden, maar het kan ook inspiratiebron zijn van meer menselijk handelen.

Al of niet geloven heeft vaak te maken met het beeld dat wij hebben van wie wij “God” noemen. Er zijn enorm veel verschillende beelden die wij in het hoofd hebben of die er door anderen zijn ingeprent. Veel mensen blijven met het beeld zitten dat ze er in hun kindertijd van gemaakt hebben. Het is betreurenswaardig als er met verloop van tijd geen volwassener begrip is gegroeid. Zoals elke menselijke relatie is er ook voor de beleving van de relatie met het “goddelijke” een groeiproces nodig. We zijn voortdurend op stap. Mensen die van elkaar houden, leren, in de loop der jaren, met de verschillende ervaringen die ze opdoen, met hoogtes en laagtes, elkaar beter kennen. Zo gaat het ook in de beleving van het geloof.

De wereld waarin we nu leven en de kennis die we hebben opgedaan over hoe het universum in elkaar steekt is totaal anders dan de wereldbeschouwing van de mensen die leefden tweeduizend jaar geleden. Veel Bijbelse verhalen en geloofsformuleringen dateren uit een totaal verschillende tijd. De evolutie in de perceptie van hoe de wereld en ook het menselijk lichaam in elkaar steken gaat in een versneld tempo verder. We doen steeds nieuwe en fantastische ontdekkingen. De geloofstaal kan niet blijven steken in formuleringen die kant noch wal raken. Er is derhalve nood aan een hertaling voor wie in een geëvolueerde wereld toch zijn geloof wil blijven belijden.

Hierbij geef ik, in vrije vertaling, een stukje uit het eerste deel van het boek, dat ik uitgaf onder de titel: **Stappen in geloof, een andere kijk op overtuigingen, spiritualiteit en Christelijk leven.**

‘Spreken over God is heel moeilijk, eerst en vooral omdat we moeten erkennen dat we over hem heel weinig weten. Ook al doen we min of meer ons best om hem te begrijpen, het blijft een groot Mysterie dat in zijn volheid niet kan begrepen worden. Elk mens heeft een eigen visie over de

betekenis van het woord God en beleeft zijn geloof ook verschillend. Ook leden van eenzelfde Kerk verhouden zich op verschillende manieren tot hun God, ze beschouwen hem en spreken over hem op verscheidene wijzen. Dit is het gevolg van het feit dat iedereen een heel persoonlijke relatie tot stand brengt met het Mysterie van het leven. Elke persoon heeft zijn eigen geschiedenis met vreugde en verdriet, met mislukkingen en met succes waarin hij de aanwezigheid van het Goddelijke kan ervaren.

God deelt zich mee met een groot respect voor de vrijheid van elk van zijn schepselen, zonder zich ooit op te dringen of dwang uit te oefenen. Die relatie van Liefde wil hij uitbouwen met elk op een unieke manier, maar niet op een wijze die de enen isoleert van de anderen. En hij laat toe dat die relatie rijper wordt gedurende heel het leven. Daarom is het dat mannen en vrouwen kunnen en moeten spreken over hun ervaring met de aanwezigheid van God op een verschillende manier tijdens de verschillende fases van het leven. Heel toepasselijk schrijft Paulus in de Brief aan de Korintiërs: " Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht en redeneerde ik als een kind. Nu ik de volwassen leeftijd heb bereikt, heb ik wat typisch was voor een kind, achter mij gelaten." (1 Kor.13,11)

Er zijn veel verschillende godsdiensten en allen zoeken zij hun verbondenheid met het Goddelijke uit te drukken naargelang hun eigen cultuur en traditie. In het christendom ontmoeten wij de grootste revelatie van God in de persoon van Jezus Christus.

Het is evenzeer gewaagd over God te spreken omdat we beperkt zijn om doeltreffend in menselijke woorden uit te drukken wat God voor ons betekent. Wat we zeggen met betrekking tot om het even welke werkelijkheid is altijd beperkt door de taal die we gebruiken . Er zijn de beperkingen qua woordenschat, uitdrukkingswijzen, spraakkunst en de hele linguïstieke structuur. Vandaar de grote moeilijkheid om teksten te vertalen van de ene taal in een andere. Meer nog, we moeten onder ogen zien dat men er nooit in zal slagen om de grootsheid en de diepgang van alles wat een grotere betekenis aan het menselijk leven geeft, in woorden uit te drukken. Het is moeilijk de gepaste woorden te vinden om emoties en gevoelens te delen wanneer het gaat over gebeurtenissen en ervaringen die het leven heel sterk raken zoals een verliefdheid, de geboorte van een kind en de dood van een geliefd persoon.

Op dezelfde manier moeten we toegeven dat God geen werkelijkheid is te midden andere werkelijkheden die we kennen en die we op een "objectieve" manier kunnen beschouwen. Alles wat met betrekking tot God kan bevestigd worden zal altijd ver onder zijn werkelijke Zijn blijven.

Zou het bijgevolg dan niet meer aangewezen zijn niets te zeggen en te blijven in een respectvolle stilte en beschouwing ten overstaan van God? Toch niet!. Ook al is het op een gelimiteerde wijze, wij kunnen en moeten ons tot hem richten en met anderen delen wat we mogen ervaren in die ontmoeting, want hij spreekt eerst tot ons en heeft met vele mensen vóór ons gesproken en toegelaten dat die hun geloofservaring verhalen, in het bijzonder in de Bijbelse geschriften.

We hebben bijgevolg twee wegen die ons helpen om ons geloof uit te drukken in het Mysterie dat we "God" noemen: de eigen ervaring van Gods aanwezigheid in ons leven en het getuigenis van generaties die ons voorgingen. Heel belangrijk blijven voor de christenen de Bijbelse verhalen over de ontmoetingen met God in de geschiedenis van het volk van Israël en, van nog groter belang , de openbaring van God in Jezus en in het leven van de eerste leerlingen.

Het op die manier beschouwen van de mogelijkheid om over God te spreken vermindert de noodzaak niet om een houding van grote nederigheid aan te nemen en alle beperktheden van ons spreken te aanvaarden. We moeten altijd de grote afstand tussen wat God werkelijk is en wat we over hem kunnen zeggen, erkennen en respecteren'.

God is altijd meer en groter.

